

A'
TSÁSZÁRI ÉS KIRÁLYI FELSÉG'
ENGEDELMÉVEL.

Nro 3.

Költ Bétsbenn, Szent Jakab Havának Júliusnak)
9-dik napján 1799-dik Elztendőbenn.

Béts.

Ma dél tájbann egygy Orosz Kurir-Tiszt érkezett ide, két lovú kotsinn. A' leveles bőr-táska, mejj-vas módjára vólt fel-kötve a' mejjére; melly táskából mivel későbbenn kerülnek ki a' Tudósítások: most

Leg elsőbenn is egygy magyar Levelet közlünk, melly Helvétziából költ, 's az ottani környülállásokat olly eleven színekkel festi, hogy olvasása közbenn lehetetlen vólt Homérusra 's Virgiliusra nem gondolkoznunk, kik úgy írták

le a' pennájok alá vett hartzokat 's egyéb tárgyakat; hogy Olvasóikat Nézőkké változtatják.

A' Táborbann Zürchnél Jún. 17-dikénn: —
 „Már Zürich bástyáinn és piattzainn lebegnek a' győzedelmes Cs. K. Seregek zászlói. Tudniillik: Ezen Hónapnak 4-dikénn éjjel hídakat vésztetett Károly a' Glatt vizére, és hajnal hasadtakor meg-támadánk az ellenséget az ő erős sán-tzaibann Zürchnél — a' Városonn innen. — Sán-tzok nélkül is ennél alkalmatossabb 's erősebb helye nem lehetett volna az ellenségnek maga védelmezésére: el gondolhatni tehát, mi lehetett ez, az ő árkaival, töltéseivel 's a' t. meg-rakva sűrűenn ágyúkkal és mozsarakkal. Az vala, a' minek a' kétségbe esett Frantziákat meg kell vala tartani Helvétziabann, 's minket győzedelmes repültünkben meg-gátolni. Romlás és veszedelem vala, a' hová a' szem tekintett. Döbörögve 's durrogva okádták egymás ellen a' sok halált a' sok mozsarak 's értz-torkok. — Olly dörgés, olly ropogás vala, hogy azt vélhettük, hogy Helvétzia' Havasai meg hásadoznak, és széllyel omlanak. Az el tévedtt bombák a' falukat gyújták meg, mellyek a' két viaskodó fél között valának. — Haec facies Trojae, dum caperetur, erat. — Itt a' síró Paraszt idősbb Fiával, rettegve hajtá maga előtt megmentett marháját; ott a' zokogó Anya, egygyik gyermekét karjánn vezetvén, tsetsemőjét ölébenn vivén, méjj sohajtással tekintvén vízfza égő 's mar már hamvakba omló házára — így mentek — a' kínos inségbe.

Quis fuit, horrendos primus qui protulit enses?

Quam ferus, et vere ferreus ille fuit!

Tunc caedes hominum generi, tunc praelia nata,

Tunc brevior dirae mortis aperta via est. —

Tibull.

Keserves scéna vala ez, mellytől a' Teremtő szemeit bizonyossann el fordítá. — Egész nap verekedtünk, úgy hogy már szinte nyelveinket is ki öltöttük. — Egész a' sántzokig tolakodtunk, úgy hogy már egymás mejjéhez kaphattunk: de ki nem verhattük őket sántzaikból: mivel egygyetlen egygy kártáts-lövés több embert is földre teríte. Tsendes és vidám nap vala külömbenn; de a' fenyök' teteji ingadoztak a' szélbenn, mellyet a' kerefztül kasúl repdeső golyóbisok üvöltve fuvának. Az el ütött fenyök ledülének, és sokszor agyonn üték, a' kit megkémellett a' golyóbis, mert a' mi részünk erdővala. — Úgy vólt, mintha egy Sereg Hannibálok egy sereg Scipiókkal küzködnének; és Mars tsak bámulásból, 's kegyetlen örvendezésből ezen ifzonyú vitézség felett, nem akarná el ítélni a' diadalmat. — A' föld rengett; a' vidéknek meg rémültt Lakosai, emberei, állatai szaladtak. — A' setét éj vetett tsak véget a' viadalnak. Szem szembe az ellenséggel, úgy állánk meg ezen éjfel a' sántzok alatt, Károly' parantsolatyát várván más napra. — A' mi Regementünknek, és a' Latour Dragonyosoknak az a' betsület jutott ezen tüzes nap, hogy az előljáró Sereget formálják: az az, hogy elebb mi tegyünk próbát, mutassuk vitézségünket, és azután a' hátrább állók béronthassanak a' sántzokba. Mi a' Zürchi Or-

szág-útonn nyomúlánk előre, a' hová minden Bättériák vitsorították fogaikat. De legyen bizonyosság, a' ki ott vólt, ha nem valánk e' jó Katonák. — Latour a' lóról le szállott, hogy velünk egygyütt ostromollya a' sántzokat.

Jún. 5-dikénn egészsz nap esett az eső. Az Ország-út veress lett a' fel-ázott ember és lóvértől; de az nap semmi sem történt: hanem el vala tökéllve, Jún. 6-dikánn éjtszaka közönséges ostrommal támadni meg a' makats Frantziákat. De ezt még tudván az ellenség; és mind Seregét, mind ágyúit az el vezztéstől féltvén (mert tsak egy útja vala, és ez is a' Limát vizénn keresztül, a' maga vízszá-vonhatására) még ezen éjjel ide hagyá a' sántzokat, és 25 ágyút, 4 mozsarat, 's számos társzekereket hagyott hátra benne. — Midőn hajnalkor a' tetőre hágott Seregünk, melly alatt Zürich az ő tavával, és nagy tér-föld, meszszeláthatóképenn fekszik — látánk mint menének a' hamis Szabadságnak 's Egyenlőségnek fegyveres kevély hirdetői, a' bárány bőrbe öltözött farkasok, az egészsz emberiségnek vad ellenségi, két hoszfú Tsapatbann, öfzse rontván előbb a' hídat a' Limátonn, és Zürich Városát bé-zárván magok utánn.

El vivék magokkal azt a' híres, és sok tekintetbenn valóságos nagy embert Lavatert, a' Város' Papját. Kár! mert fel-tettem magambann, hogy-hozzá megyek, és meg-kérem ötet: Uram! hát mit mondaszsz ezen emberi ábrázatról? — Dél utánn

megnyiták a' Polgárok a' Város' kapuit, és Hotze az ő Seregével bé, és Gen. Hertzeg Rosenberg az előjáró Sereggel által mene a' Városonn. A' Frantziák a' legközelebb hegyre veték magokat, mi pedig magunkat a' völgybe, nékiek által ellenekbe. — Sokat veszténk mi, de még többet a' Frantziák. Hogy tüzes lehetett az ütközet, biznysága annak az, hogy Hadi Tárnokmester Olivier Wallis, Regimentünk' Tulajdonossa, 's Gen. Hotze, és Hiller magok is sebet kaptak. Tegethof, Regimentünk' Oberstlieutenántja, a' ki egy Gránátéros Bataliont vezérelt, el fogatott. Én élek, és hálá Istennek! semmi bajom nintsen.

Némelly apró tsatákat, de a' mellyek véresek valának, ki véve, azolta semmi se' történt; és mi békével fekvénk Zürchnél a' Táborbann mái napig.

A' Városiak szívessenn fogadának bennünket, színre leg alább. Hotzének, az ő Hazafioknak (mert a' Zürchi Kántonból való) sok tiszteletet mutatnak. A' Városbann lakik ő, és sebjét gyógyíttatja. Károly táborunknak köze pette egygy falubann quártélyoz. — Minden nap számassann jönnek Helvétziaiak, kik fegyvert fognak a' Frantziák ellen; de a' Zürchi Tó környékének Lakosai (az úgy nevezett See-buben) megátalkodott Barátjaik a' Frantziáknak. A' ki a' Frantziákat esméri (ki veszek én egygyes Személlyeket, kik kéntelenek) és még is Barátjok lehet: biz az roszsz; mert barátja lévén a' Frantziáknak, ellensége az emberi nem-

nek. — Hotze organizálja, és Anglia fizeti a' hozzánk jövő Helvétziaiakat. A Tisztek többnyire olyanok, kik néha napján Frantzia Királyi szolgálatban valának.

Egyszerre fel zendült az egész itt táborozó Sereg. Fegyverhez kap minden. Megyünk, nem tudom, hová. — Nem írhatok most többet.

A' föld felett, az Ég alatt, Jún. 21-dikénn hol — azt magam sem tudom meg mondani — annyit mondhatok, hogy Helvétziában. — —

„Károly mintegy 17 ezeret Seregéből, pedig mondhatom, igen válogatott népet valamit a' Gyalogságból, úgy a' Lovasságból is, ide küldött; 's maga is utánnuk jő. Éjjel megyünk, 's nappal az erdőbenn fülelünk, sátorainkat vízfőzra hagytuk, hogy könnyebbek legyünk. Nem tudjuk, mit akar Károly velünk végre hajtani. Annyi bizonyos, hogy nem lesz tsekélység. Annyira jobbra jöttünk, hogy már túl vagyunk Nauendorf' Seregénn is, melly most a' Ts. K. Hadnak jobb szárnya. Nauendorf már Bádennek külső Városában vagyon.

Az egész éjjel utazván, hajnalkor ide ezen erdőbe értünk, a' hol le telepedünk, hogy egy kisség ki pihenhessük magunkat, és falatozhassunk. — Katona 's ló fáradt lévén, nyugszik. Ennyi ezer ember és ló között olly méjj a' tsendesség, mintha éjjel vólna, de én nem akarván tovább halasztani Leveletem, írok. A' barátság-nak nem szeretek adóssa lenni. Ugy is ki tudja, mikor lehet ismét időm az írásra, ha egy-

szer be'le kezdünk a' nekünk rendeltt munkába. Még titok minden. Lehet, hogy tsak hadi fortélyból! az ellenségnek fejét zavarjuk öszve, ide 's tová mozdulásinkkal: de meg lehet az is, hogy ismét vízfza megyünk a' Rainánn, és a' Sváb Kerületnek szélénn Baselig utazunk; hogy így meg kerítvén az ellenséget arra kényszerítsük, hogy Helvétziát ide hagyja, mellynek meg-vételelt külömben, minden tapodás föld, vérrel fogna meg jelelni. — Isten velünk!

Olasz Ország i Levél.

Páviából Jún. 21-dikénn: — „A' millyen vér-ontás vólt Jún. 16, 17, 18, és 19-dik napjainn, a' Trebia, Tidone és Pádus vizeinél Placentzia Városa' vidékénn, olyanról még a' háborúkbann meg-öszült Vitézek sem emlékeznek. Az utólsó nap különösen sok ezer emberéknek végső vagy igen szerentsétlen napjok vólt. Frantzia Vezér Macdonáld, 35 ezerből álló Armádiájával, kereftül akart romlani a' mi Armádiánkonn, 's valóbann már nem is felette mezfze vólt a' másik Fr. Vezérnek Moreau Generálisnak Seregétől, ki is, a' mint köztök el vólt titkonn végezve, a' mi Armádiánkat éppenn akkor kezdte délről hátra nyomni, mikor annak jött vólt Macdonáld Napkelet felől. Ezzel, igen sok bajunk vólt. Mind maga, mind az alatta valói igen vitézül viselték magokat, 's úgy lát szott, hogy Jún. 19-dikénn, ha az Ég rájok szakad is, kereftül verik magokat Seregün'önn. Alig lehetne példát találni rá a' Históriakbann, hogy az ellenkező Seregnek nagyobb vitézség-

gel viaskodtak volna. Az utolsó nap egészfé-
 éjfél előtt 11 óráig tartott a' szörnyű tusakodás,
 a' mikor győztek a' mi Seregeink, jöllehet Ka-
 tonáink a' szakadatlan verekedés miatt egyne-
 hány napig csak kapkodva ehettek valami keve-
 set, 's nem is igen pihenhettek. Maga Hertzeg
 Lichtenstein János Generális (N. Mélt. Hertzeg
 Elzterházynénak, 30 esztendő meg-haladott test-
 vér Báttya) két nap semmit sem evett, 's mi-
 dőn Jún. 19-dikénn 10 óra tájbann délelőtt en-
 ni kezdett, még egy fertályt se' tölthetett az
 evésbenn, midőn híre jött, hogy megént reánk
 ütött az ellenség. Tüstént oda hagyta tehát az
 eledelt, és sebes nyíl módjára hajtott a' Fran-
 tziáknak. Tsak hamar agyon lötték alatta jó
 paripáját, a' midőn nem várta, hogy mást hoz-
 zanak elő a' távol lévő paripái között, hanem
 egy Lobkovitz Regimentjebéli Dragonyosnak a'
 lovára kapott, 's úgy ment ismét az ellenség-
 nek. Három ilyen Dragonyos lovat löttek
 agyon alatta kártáts-golyóbisokkal, 's a' negyedi-
 ket sebbe ejtették. Az előtt való nap pe-
 dig (Jún. 18-dikénn) estvéli 6 óra tájbann, egygy
 kártáts golyóbis, a' ruhájának egy részét, t. i.
 a' zsebét, 50 (nem 30) arannyal, és némelly
 fontos írásokkal egyetemben el hordta. Az
 írásokat eleget kerestük, de nem találtuk. Ma-
 gánn a' Hertzegenn még semmi szerentsétlenség
 nem történt."

(A' Tidone és Trebia vizei között, Jún.
 17-dik 18-dik 's 19-dik napjainn történt nagy ve-
 rekedésekről, 's az ellenségnek Jún. 20-dikénn a'

Placentziánn túl folyó Nara vizénn által lett kergette-érál, környúlállásos hofszú Tudósítást adott ki tegnap estve, a' Hadi Cancellária, 35-dik szám alatt, melly, a' halva-maradtt Frantziák' számát teszi hat e-erre; a' fogságunkba esett ép és sebes Fr — ákét 12,268-ra; a' nyertt zászlókét 8-ra, 's az ágyúkét 7-re. — Részünkről, a' Cs. K. Katonaság közzül 87 Stabális és Fő-Tisztek, 's 244 más Katonák estek; 's meg-sebesedtek 87 Stabális Fő-Tisztek, 's 244 más Katonák estek el; 's meg-sebesedtek 87 Stabális és Fő Tisztek, 's 1816 más Katonák. Az Oroszok közzül 1 Oberstlieut. 4 Tisztek, 's 675 Közemberek hüllottak el; sebbe-estek 3 Generálisok; 3-Obersterek; 1 Oberstlieut.; 5 Májorok; 35 Fő-Tisztek; és 2041 Közemberek. — Gróf Bellegarde F. M. L. unknak Korpusából Alessándriánál 203-ann maradtak halva Jún. 20-dikánn; 578-ann estek sebbe, és 1229-enn fogságba. — F. M. L. Ott' vezérlése alatt, a' Tidone és Trebia mellyékeinn, József Fő-Hertzeg Hufzárjai közzül sebbe-estek: Oberstlieut. Hertelendy; Májor Dobay; Kapitányok: Inczedy; Ernst; Bajalics; és Báró Lu zow. Fő-Hadnagyok: Pálffy és Balogh. Al-Hadnagyok: Sebestyény; Halász; Haller. Fogságba esett Alhadnagy Gr. Stubenberg. — Moreau, egygy Divíziót küldött vólt Gen. Victor' vezérlése alatt Macdonáld' segítségére, a' Luccai földönn által.)

A' Turini Varbann taláztatott minden ágyúk száma, 562-re megy fel, Mélász és Szuvarow Vezérinknek újabb Tudósításai szerént.

Hádi Környülállások.

(Külföldi Tudósítások Szerént)

1. Német Birodalmiak.

Rastadtból Jún. 27-dikénn: — „A' Frantziák, kik Kéhlnél állottak, elébb nyomúttak vólt Offenburgonn által a' Kinzingi völgybe, oliy tzállal, hogy elnyervénn a' Kniebisz nevű szorosa járást, azonn által a' Sváb Kerületnek felső részébe vegyék magokat, 's onnét háborgathassák hátúlról Károly Fő-Hertzeg Seregét, mellynek illy környülállásokbann, meg kellett vala o'zlaní, az ő képzelődéssek szerént, 's mód szolgáltatódott vólna Maszszéna Generálisnak, az elébb nyomulásra: de Cs. K. Gen. Meerfeldt, olly daldalmassann vizsgálta verte őket, hogy mintegygy háromszázann közzülök, egygy Fő-Tifzttel egyetemben fogságunkba is estek.“

Rastadtból Jún. 28-dikánn: — „Kéhlenn felül, három helyenn támadta meg a' Cs. Kir. Katonaság a' Frantziákat Június' 26-dikánn, 's mind a' három helyett úgy vizsgálta verte őket; hogy már most Kéhlenn és Auenheimonn túl állanak mind a' három Fr. Csapatok egygyesülve. A' Cs. K. Lovasság ez úttal is, igen derekassann viselte magát.“

(Ezen vizsgálta-verettetésekről a' Fr—áknak, Gróf Sztáray F. M. L. unktól is érkezett már Bétsbe egy Kurír, tegnap estve.)

2.) Török Birodalmiak.

A' melly Konstántzinápolyi officiális-Tudósításokat közöl a' Bétsi Ud. Újságnak Júl. 6-di-

kánn költ Darabja, azok szerént, úgy megszorult vala Bonaparte Máj. 21-dikénn Síríában, hogy saját táborát 's bagázsáját el égettette, és éjtzakának idejénn nyakra főre el illantott, népének meg maradtott kevés részével, St. Jean d' Acre Városától Jafa vidékére. Gezzar Basa azombann, nem tsak mindjárt küldött Lovasságot utánna; hanem olly rendeléseket is tett, hogy el vághassa az útját ha tsak lehet Bonapartenak, Egyiptom felé. Egynehány Tatárokat küldött Gezzar a' maga Tudósításával Konstantinápolyba, a' kik Jún. 12-dikénn értek Konstantinápolyba, 's magokkal vitték 13 Fr. Generálisoknak, és mintegygy 800 Fő- és Al-Tiszteteknek el metzett fejeiket is, mellyek mindjárt más nap ki tétettek szokás szerént a' Császári palota' kapujának felibe, a' Bonapartenn vett győzedelemnek le-írásával egyetemben. (A' Nagy Vezér Máj. 23-dikánn indúlt el Konstantinápolyból Bonaparte ellen.)

3.) Frantzia Országaiak.

A' meg-bukott Direktóriumnak, nem vala már a' vége felé egyéb fegyvere maga védelemzésére, a' Redaktörnél (Directóriális Újságnál). Minekutánna t. i. két olly Könyvetskének Kiadói is meg-igazúlva mentek volna el a' Törvényték elöl, a' mellyek nyilvánvaló betsmellői a' Revolúciónak, egygyik, illy értelmű títim alatt: Danikáni Kalzfzándra; a' másik pedig: A' Földközi tengerbéli (Mediterraneumi) tengeri kutják Levele a' Polgár Direktorokhoz (Adresse des re-

quins de la Mediterranée aux Citoyens Directeurs) — ezt látván a' Direktorok, t. i. Reubel; Treilhárd; Merlin; Lareveillere-Lepaux; (mivel Barras, már jó időtől fogva igen kevés részt vett vólt a' nevezett 4 Tifzti-társainak tanátskozásaikbann 's munkálódásaikbann), nem is idéztették már Törvényfzék' eleibe, az olyan Írások' Kiadóit 's Szerzőit, mellyek őket érdekellették: hanem tsak a' Redaktörjökbenn igyekeztek menteni magokat; de valóbann úgy mentették, hogy jobbann tették vólna, ha hallgattak vólna.

Két olyan tüzes Írások p. o. a' következő tzműek: Le Russe in Paris (Az Orosz, Pári'sbann). — Situation de la Republique dans les Circonstances présentes, Motifs, qui ont déterminé les Conscrits d' abandonner les drapeaux revolutionnaires (A' Közönséges-társaság' állapota a' mostani környülállásokbann. Azon indító-okok, mellyek, a' revolúciónális zászlók' el hagyására határozták, a' katonai laistromokba már ennekelötte bé írt, 's mostanság a' katonáskodásra elő állított Ifjakat).

Ezen két Írásokbann keményenn szemekre van lobbantva a' Direktoroknak, hogy ök az (úgy nevezett) új Republikákat el nyomták 's ki-rablották, és nevezetessenn, hogy Helvétziának jó szívü tsendes Lakosival úgy bántak mint a' leg-zabolátlanabb vadságú dúlóit az idegen Tartományoknak. Ezen vádak' igazságát nem merték tagadni a' Direktorok, hanem tsak azt felelték: 1.) hogy másfzör is terhelte már őket olly vádakkal egy Felekezet, és nevezetessenn

annak Dümlard nevű Tagja, de a' kinek 's úgy a' Tzimborássainak szájokat is, bé tudták ők dugni. 2.) Hogy az afféle vádak' hánytorgatásának telyességgel nints most ideje, mellynek nem egyéb a' czéllya, hanem hogy az új Respublikák' népei, el idegenítődjenek a' Fr—áktól, 's fel-ingereltessenek, a' Frantziáknak még nagyobb mértékben való öldösésére, mint a' hogy most öldösik.

Ezekre az ellenvetésekre: Miért akarták ők a' hadakozást újra el kezdeni a' szárazonn; és ha már tsak ugyan el akarták kezdeni, miért hagytak annyi időt az ellenségnek, a' melly alatt magát derekassann hozzá készíthess: Az a' had folytatáshoz? — olly zavaros elmével feleltek, hogy a' Szárdíniai 's Nápolyi Királyok; és a' Toskánai Nagy Hertzeg ellen ki-adott mind a' három Had jelentéseknek idejét ugyan azon egy napra találták tenni; 's egyszersmind a' politikájok titkát is felfedezték, melly abból állott, hogy Aufztriát nem bántják addig, míg elébb a' Szárdíniai és Nápolyi Királyokat külön külön meg nem fosztják Országjaiktól.

Igy vágták ők le magok alatt a' fát, az által is, midőn a' Redaktőr mellett frantzia fordításbann közönségessé tették azt a' Tudósítást, mellyet, a' Rastadt mellyéki gyikosságról tizenegygy Német Minisztériális Személyek adtak vőlt ki Karlsruhe bann Május' első napján. Ők ugyan ezen Tudósításnak ki-nyomtattatása által bizonyítani akarták, az említett gyikosságról ki-hírelt képtelen állításokat, 's azombann nem gondolták meg, hogy egygy olly előadást szol-

gáltatnak önnön magok a' Nép' kezébe, melly, az ő állításokkal éppenn meg nem egygyeztethető környülállásokat foglal magábann. Vátig igyekeztek ugyan ők ezeket magok részére magyarázni, a' sürüenn közikbe töldozott jegyzéseik által: de a' mint kezdik mutatni a' következések, alig ha nem haszontalanúl.

Illyen környülállások p. o. 1.) hogy a' Fr. Követeknek minden Német Miniszterek, a' kik még akkor Rastadtban voltak, erőssenn javasolták Apr. 28-dikánn reggel, hogy más napra halasztanak el-indulásokat, de semmiképpenn reá nem lehetett őket beszélleni, hogy le tettek volna az éjjeli útazásról. Estve meg is indultak: hanem a' Kapunál meg kellett állapodniok, mivel a' Cs. K. Strázsáknak közönséges parantsolattyok vólt, hogy senkit ki ne botsássanak (a' millyen parantsolat szükséges, had' idejénn, 's szokásbann is vagyon). Ekkor már a' Német Miniszterek nem tsak meg-újították előbbeni javaslassokat; hanem igen kérték is a' Fr. Minisztereket, hogy ne útazzanak olly setét éjtszaka, ezek mindazáltal készebbek vóltak minden Kísérők nélkül is folytatni el kezdett útjokat; mint sem meg-várni a' vírradtát: és kivált Bonnier sürgette az éjjeli útazást, abból az okból, hogy a' Cs. K. Oberster által ki-szabott idő Rastadtban ne lepje őket, (melly ok helytelen vólt: mivel már vírradtig alig telt volna el akkor hat óra, és még húszonnégy egész óra vólt hátra; a' nékiek ki-szabott időből).

2.) A' Fr. Miniszterek magok, nem kérték úti Kísérőket magok mellé, az akkor Rastadt-

bann vólt Cs. K. Kapitánytól: hanem egygy illy kérést tsupánn a' Moguntziai Directóriális Szekretárius tett a' Cs. K. Kapitányhoz, szóval, és már a' Kapunál, éjjelnek idejénn, (melly kérést nem telyesíthetett a' Cs. K. Lovas - Kapitány, mivel nem vólt az eránt útasító parantsolatja; és éjjelre nem is adhatott vólna, más akármelly Követ mellé is Kísérőket, mivel tartani lehetett az ellenség' meg-támadásától.)

A' több környülállásoknak közlését mászszorra kéntelenítetünk, az idő' és hely' szűk vóltta miatt halasztani: most tsak egygy Könyvetskéről emlékezünk itt, melly Bétsbenn is ritkaság eddig, mivel Kurír hozta. az pedig sokat nem hozhatott magával; hanem itt is ki fog kétség kívül nyomtatódni. A' tzmje ezen Könyvetskének: *Lettre d' un habitant de Paris, à son ami à Berlin, sur l' assassinat des Ministres françois près de Rastadt.* (A' Fr. Minisztereknek Rastadt mellett lett meg-ölettetése eránt, egygy Pári'si Lakosnak a' maga Berlini Barátjához írt Levele) Felett ezen Levélbenn a' Pári'si Lakos, a' maga Berlini Barátjának, a' ki tudakozta tőle: „Mint vélekednek Pári'sbann, az említett gyilkosságról?“ — Már itt kereken ki van mondvá, hogy sokan vélekednek úgy Pári'sbann, hogy magok a' Direktorok bérlették ki a' Gyilkosokat, 's magok kézfíttettek Cs. K. Formaruhát, mellynél fogva, az Aufztriai Házra háríthassák a' gyilkosságot, 's ez által fel-buzdíthassák a' Fr. Nemzetet, mind fegyver-fogásra, mind pénz-adásra. Az illy példákkal — így ír továbbá a' Pári'si

Lakos — bővölködik a' Fr. Revolútzio. Tudják azt itt bizonyossann, hogy Bassál-nak és Duphot-nak Rómábann; szintúgy Turinbann is némelly Fr. Katonáknak meg ölettetését, magok az ide való Direktorok praktikálták azért; hogy mutathassanak a' Fr. Népnak valamelly színes okokat, a' mellyekért mentek rá Rómára 's Turinra. — Ez a' Levél is, fenébb embernek írja Debryt, a' más két Tifzti társainál, úgymint: Bonniernél, és Roberjotnál. De tsak ugyan Bonnierről is elő-hozza, hogy ő is voksolta a' szerentsétlen 16-dik Lajos halálára. Roberjot ugyan nem vólt jelen akkor személly szerént a' Voksolók között, de hogy írásbann avagy tsak ő is voksolta, onnét meg-tettzik: mert többször kérkedett vele Rastadtbann, hogy ő is a' Voksolók közzül való. Debrynek az egészsz voksat fel-hozta a' Levélíró, 's abbót mutatja, hogy még Robespierert is meg-haladja Debry a' gonoszságbann: mert Robespierre, kívülről is mindég úgy mutatta magát, a' millyen vólt belölrő: de Debry állortzaskodott, tettetvén nevezetessenn az említett voksolásra nézve, mintha azért sokat küszködött vólna ő magával; mig nem végre a' Törvénynek meg-hányása vetése után láta: hogy a' lágyíthatatlan igazságú Törvény, halált, még pedig mentől elébb való halált kíván. Ez a' Debry vólt az, a' ki 1793-dik eszt—benn, közönséges Gyűlésbenn javasolta, hogy egy Kompaniát kell fel-állítani az ő kórmányozása alatt, a' mellynek kötelessége legyen minden Fejedelmeket le-öldösni,